

- 3) Første Behandling af:
 Forslag til Lov om Ansvaret for Indholdet af Dagblade og Ugeblade m. m.
- 4) Første Behandling af:
 Forslag til Lov om overordentlige Politindgifter.
- 5) Tredje Behandling af:
 Forslag til Lov om Kirkers Opvarmning.
- 6) Anden Behandling af:
 Forslag til Lov om Pensionering af Lærere og Lærerinder ved Almueskolevæsenet paa Færøerne.
- 7) Første Behandling af:
 Forslag til Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene.

Mødet hævet Kl. 3. 35'.

Fyrrethvende Møde.

Tredagen den 3dje Februar 1893, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen fra forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Atter i Dag har jeg at melde, at Landstinget har mistet et af sine ældste Medlemmer, idet Gehejmekonferensraad, Dr. phil. Andræ i Gaar er afgaaet ved Døden. Gehejmeraad Andræ havde været Medlem af Landstinget, navnlig i dettes nuværende Stikkelse, siden 1866, men allerede længe før den Tid, ja, lige fra vort konstitutionelle Livs Begyndelse, havde han taget virksom Del i de offentlige Anliggender. Efter først at have været Medlem af den grundlovgivende Rigsforsamling indtraadte han i Folketinget og var i nogle

Åar dettes Formand. Senere var han Medlem af Rigsraadet, saa længe dette bestod. Derhos havde han i flere Åar i Stæbnesvangre Tider Sæde i Hans Majestæt Kongens Regering, i nogen Tid endog som Konseilspræsident.

Det er en Selvsølg, at Andræ, hvor han overhovedet færdebes, maatte efterlade Spor, blivende Spor, som tilhøre vort offentlige Livs Historie; fra denne Blads skal jeg kun særlig nævne, at han havde, som for Resten vel alle vide, en væsentlig Del i Tilvebringelsen af Fællesforfatningsloven af 2den Oktober 1855; ligesom det var ved ham, at Forholdstalsvalgmaaden indførtes her i Landet; den er jo ogsaa ikke sjældent betegnet med hans Navn, skønt det ikke egentlig var ham, der var Fader til Systemet. — Det er dog for den almindelige Bevissthed næppe dette, hvor betydeligt det end kan være, der danner Forgrunden for Betragtningerne af Andræ's Betydning og hans Minde. Jeg tror, det var snarere hans store, almindelig anerkendte Nandsbegavelse i videnskabelig Retning, særlig hans matematiste Gent, hans altidige Damselse, og hans omfattende Kundskabsrylde, det var disse fremragende Egenstaber, der gjorde ham saa værdifuld for enhver, der kendte ham, deriblandt for de mange betydelige Mænd og Kvinder i hans Samtid, med hvem han stod i en gensidig hædernde Forbindelse. — Her i Landstinget havde han jo allerede i længere Tid ophørt at tage nogen egentlig Del i vor Gerning, og det kan ikke nægtes, at vi her stundom saa hans Væsens Egenommelighed komme til at vise sig, ikke blot som nogen Særegenhed, men, jeg tør vel sige det, som nogen Særhed, navnlig naar han tilstræbte at være sig selv og kun sig selv, i den Grad, at han i Grunden helst vilde staa ganske isoleret. Men selv om derfor Andræ i det daglige Liv ikke vil savnes saa stærkt her, som man kunde tænke sig, vil visstelig Savnet af ham føles, og føles stærkt, fordi han var en Mand, der ved sin blotte Nærværelse, saa længe vi havde ham, spredte Glans over Forsamlingen og bidrog til at højne Landstingets Anseelse. Naar det sjældne, det store, det udmærkede forlader os, er der for os andre kun en vemodig Erindring tilbage, stærk i sin Vemodighed, fordi vi vide, at der ikke saa let kan ventes Erstatning for det tabte.

I en saadan vemodig Stemning tage vi Afsted med Andræ. —

(Medlemmerne tilkendegave deres Tilslutning til Formandens Udtalelser ved at rejse sig).